

شبیه‌سازی ناپایداری انگشتی ویسکوالاستیک در محیط متخلخل با تانسور پراکنده‌ی ناهمسانگرد وابسته به سرعت

دانشجوی دکترا، گروه مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی شهرود، شهرود، ایران

استاد، گروه مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی شهرود، شهرود، ایران

دانشیار، گروه مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی شهرود، شهرود، ایران

حسنی شکری

محمد حسن کیهانی

* محمود نوروزی*

چکیده

در این تحقیق، برای نخستین بار ناپایداری انگشتی لزج در جابجایی مخلوط‌شدنی سیال نیوتونی بوسیله‌ی سیال ویسکوالاستیک در یک محیط متخلخل ناهمسانگرد مورد مطالعه قرار گرفته است. مدل‌سازی سیال ویسکوالاستیک توسط معادله ساختاری اولدروید-بی صورت گرفته است. تأثیرات پراکنده‌ی عرضی و طولی وابسته به سرعت محیط بر روی ناپایداری انگشتی با کمک آنالیز پایداری خطی و شبیه‌سازی غیرخطی بررسی شده است. نتایج آنالیز پایداری خطی نشان می‌دهد که هر چه نسبت پراکنده‌ی در جهت عمود بر جریان به جهت جریان افزایش یابد، ترخ رشد ناپایداری کاهش خواهد یافت و جریان پایدارتر می‌شود. شبیه‌سازی غیرخطی با کمک روش طیفی و تبدیلات هارتلی انجام شده و نتایج شامل کانتورهای غلظت، منحنی‌های میانگین غلظت عرضی و طول اختلاط خواهد بود. نتایج شبیه‌سازی غیرخطی نشان می‌دهد که با افزایش پراکنده‌ی محیط متخلخل در جهت جریان نسبت به جهت عمود بر آن، جریان ناپایدارتر شده و انگشتی‌ها با شدت بیشتری رشد می‌کنند.

واژه‌های کلیدی: ناپایداری انگشتی، سیال ویسکوالاستیک، محیط ناهمسانگرد، آنالیز پایداری خطی، شبیه‌سازی غیرخطی.

Simulation of Viscoelastic Fingering Instability in Anisotropic Velocity-Dependent Dispersion Tensor

H. Shokri

M. H. Kayhani

M. Norouzi

Department of Mechanical Engineering, Shahrood University of Technology, Shahrood, Iran

Department of Mechanical Engineering, Shahrood University of Technology, Shahrood, Iran

Department of Mechanical Engineering, Shahrood University of Technology, Shahrood, Iran

Abstract

In this study, the viscous fingering instability in miscible displacement of Newtonian fluid by viscoelastic fluid in an anisotropic porous media is investigated for the first time. The Oldroyd-B model has been used as the constitutive equation. The role of velocity-dependent transverse and longitudinal dispersions on the fingering instability is investigated through linear stability analysis and nonlinear simulations. The results of linear stability analysis show that the growth rate of instability is decreased by increasing the rate of transverse to longitudinal dispersions and the flow becomes more stable. The nonlinear simulations are performed by use of spectral method and Hartly transformation and the results are included concentration contours, transversely averaged concentration profiles, mixing length and sweep efficiency. The results show that the flow becomes more unstable by increasing the rate of longitudinal to transverse dispersions.

Keywords: Viscous fingering, Viscoelastic fluid, Anisotropic media, Linear stability analysis, Nonlinear simulation.

۱۹۸۸، تن و هومسی [۲] برای نخستین بار از روش طیفی و تبدیلات فوریه برای شبیه‌سازی جریان سیالات نیوتونی اختلاط‌پذیر استفاده نمودند. آنها ضمن مشاهده مکانیزم‌های شناخته شده تعامل انگشتی‌ها مانند انتشار^۱ و اثر پوششی^۲، برای نخستین بار موفق به نشان داده مکانیزم شکافتنگی نوک انگشتی‌ها^۳ شدند. در ادامه زیرمن و هومسی [۳] به شبیه‌سازی ناپایداری انگشتی در محیطی ناهمسانگرد و با کمک تبدیلات هارتلی پرداختند. مکانیزم‌های همچون بهم پیوستگی چندگانه^۴ و محوشگی^۵ در مطالعه آنها نشان داده شد. قسمت و عزایز [۴] به بررسی تأثیر تانسور پراکنده‌ی ناهمسانگرد وابسته به سرعت بر روی ناپایداری انگشتی جابجایی اختلاط‌پذیر سیالات نیوتونی پرداختند. در

۱- مقدمه

هنگامی که سیال با لزجت کمتر به درون محیط متخلخلی که با سیال با لزجت بیشتر اشاعر شده است تزریق می‌شود، سطح تماس دو سیال به علت اختلاف لزجت ناپایدار شده و به مرور زمان سیال تزریق شونده به صورت انگشتی درون سیال با لزجت بیشتر نفوذ خواهد نمود. این نوع ناپایداری در مکانیک سیالات با عنوان ناپایداری انگشتی لزج شناخته می‌شود. این پدیده به دلیل نقش گسترده آن در بسیاری فرایندهای طبیعی و صنعتی از جمله فرایندهای جداسازی اجزا مواد و کروماتوگرافی در علوم شیمی، جداسازی و حذف مواد آلوده از بسترهای آب زیرزمینی و از همه مهمتر، عملیات ازدیاد برداشت نفت از دیربار مورد توجه بوده و مطالعات بسیاری را به خود اختصاص داده است. جابجایی سیالات نیوتونی بخش گسترده‌ای از این مطالعات را شامل می‌شود. نخستین مطالعه در این زمینه در سال ۱۹۵۲ توسط هیل [۱] صورت گرفت. پس از آن مطالعات در این زمینه ادامه یافت. در سال

1 Spreading

2 Shielding

3 Tip-splitting

4 Multiple coalescence

5 Fading

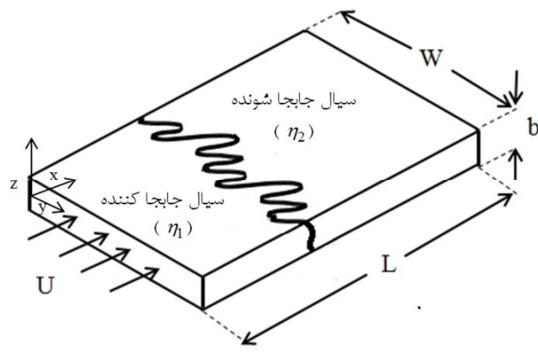
این مطالعه آنالیز پایداری خطی و شبیه‌سازی غیرخطی به کمک ترکیب روش‌های تفاضل محدود و طیفی صورت گرفت و نتایج نشان دهنده کاهش ناپایداری در نتیجه افزایش شدت پراکندگی در جهت عمود بر جریان به جهت جریان است. از جمله مطالعات اخیر در زمینه بررسی تأثیر ناهمسترنگردی بر ناپایداری انگشتی نیوتونی می‌توان به مطالعه‌ی انجام شده توسط نوروزی و شوقي [۵] اشاره نمود. در این مطالعه با استفاده از تحلیل پایداری خطی و روش طیفی و تبدیلات هارتلی نشان داده شده هرچه پراکندگی در جهت جریان بر جهت عمود بر جریان کاهش و نفوذپذیری درجهت جریان بر جهت عمود بر جریان افزایش یابد، جریان پایدارتر خواهد شد.

بررسی‌ها در زمینه سیالات غیرنیوتونی به مراتب کمتر از سیالات نیوتونی است. از نخستین مطالعات در این زمینه می‌توان به مطالعه آزمایشگاهی صورت گرفته توسط نیتمن و همکاران [۶] اشاره نمود. پس از آن محققین بسیاری به بررسی تأثیر خواص سیال غیرنیوتونی بر ناپایداری انگشتی پرداختند. بخش وسیعی از این مطالعات بر روی تأثیر خاصیت باریک‌شوندگی سیال غیرنیوتونی تمرکز دارد. از آن جمله می‌توان به بررسی‌های صورت گرفته توسط سینگ و عزایز [۷,۸]، لی و همکاران [۹]، کیم و چوی [۱۰] اشاره نمود. در تمامی این مطالعات نشان داده شد هر چه خاصیت باریک‌شوندگی سیال جابجاکننده افزایش یابد جریان ناپایدارتر خواهد شد. در مقابل خاصیت باریک‌شوندگی در سیال جابجاشونده پایداری جریان را به دنبال دارد. نوروزی و شوقي [۱۱] به بررسی اثر ناهمسانگردی محیط بر روی ناپایداری انگشتی سیال باریک شونده پرداختند. نتایج آنها تأیید کننده نتایج پیشین است. به این معنی که خاصیت باریک‌شوندگی سیال جابجاکننده موجب ناپایدارتر شدن جریان خواهد شد در جهت جریان، شدت ناپایداری انگشتی عمود بر جریان و نفوذپذیری در جهت جریان، شدت ناپایداری انگشتی را کاهش می‌دهد. آنها [۱۲] همچنین اثر ناهمگنی محیط را بر روی این نوع ناپایداری مورد مطالعه قرار دادند. ناهمگنی‌های در نظر گرفته شده در این مطالعه به صورت کاهش نمائی نفوذپذیری محیط در جهت عرضی و کاهش و افزایش نمائی نفوذپذیری محیط در جهت جریان می‌باشد. نتایج آنها نشان می‌دهد هرچه درجه ناهمگنی محیط در جهت عرضی افزایش یابد جریان پایدارتر خواهد شد. افزایش درجه ناهمگنی در حالت نفوذپذیری افزایشی در جهت جریان، موجب پایدارتر شدن جریان و در حالت نفوذپذیری کاهشی موجب ناپایدارتر شدن جریان خواهد شد.

از جمله خواص مهم دیگر سیالات غیرنیوتونی، خاصیت الاستیک آن است. با استفاده از مدل‌های سیالات ویسکوالاستیک می‌توان این خاصیت را مورد بررسی قرار داد. امروزه پلیمرزی به عنوان ابزاری کارآمد در فرایند ازدیاد برداشت نفت محسوب می‌شود. محلول‌های پلیمری جز در حالت‌های بسیار رقیق سیال ویسکوالاستیک خواهد بود. بررسی‌ها در زمینه نقش سیال ویسکوالاستیک بر روی ناپایداری انگشتی بسیار محدودند و نیاز به بررسی‌های بیشتر همچنان وجود دارد. مورا و مونا [۱۳] با در نظر گرفتن سیال ویسکوالاستیک ماسکول به ارائه حل تحلیلی و عددی برای ناپایداری انگشتی پرداختند. کیهانی و همکاران [۱۴] تأثیر خواص سیال ویسکوالاستیک را بر روی پارامترهای همچون طول اختلاط و بازده جاروبی ارائه داده‌اند. در این مطالعه از مدل کریمیان- اریکسن- فیلی براي شبیه‌سازی سیال

ویسکوالاستیک استفاده شد. نتایج آنها نشان می‌دهد که اختلاف تنفس نرمال اول تاثیر چندانی بر روی طول اختلاط دو سیال شرکت کننده در جابجاگی نخواهد داشت اما موجب بهبود بازده جاروبی می‌شود. اخیراً شکری و همکاران [۱۵] با در نظر گرفتن معادله ساختاری اولدروید-بی برای سیال ویسکوالاستیک شرکت کننده در فرایند جابجاگی، با کمک آنالیز پایداری خطی و روش طیفی و تبدیلات هارتلی نشان دادند که خاصیت الاستیک این سیال موجب کنترل ناپایداری انگشتی خواهد شد. از طرفی هرچه اختلاف لزجت در سطح تماس افزایش یابد جریان ناپایدارتر خواهد شد.

با دقت در مطالعات پیشین می‌توان مشاهده نمود که تقریباً تلاشی در زمینه شبیه‌سازی ناپایداری انگشتی در حضور سیال ویسکوالاستیک و در محیط ناهمسترنگرد صورت نگرفته است. از آنجا که محیط‌های طبیعی و صنعتی به ندرت همسانگرد هستند، نیاز به مطالعه بیشتر در این زمینه احساس می‌شود. در این مطالعه به بررسی تأثیر ناهمسانگردی در جابجاگی سیال نیوتونی توسط سیال ویسکوالاستیک پرداخته می‌شود. برای شبیه‌سازی ناهمسانگردی محیط، همچون مطالعه صورت گرفته توسط قسمت و عزایز [۴] تا س سور پراکندگی وابسته به سرعت در نظر گرفته خواهد شد. همچنین از معادله ساختاری اولدروید-بی جهت مدلسازی سیال ویسکوالاستیک استفاده خواهد شد. جریان اختلاط‌پذیر فرض شده است. در نتیجه از اثر کشش سطحی صرف نظر خواهد شد. همچنین از هندسه سلول هل-شاو^۱ به عنوان محیط مخلخل استفاده شده است. نمایی از هندسه مسئله در شکل ۱ نمایش داده شده است. در اینجا سیالی با لزجتی پایین (۰,۱) سیالی با لزجت بالا (۰,۲) را جابجا خواهد نمود.

شکل ۱- هندسه مسئله

۲- معادلات حاکم

در این مطالعه، جریان سیال دو بعدی و تراکم‌ناپذیر در نظر گرفته می‌شود. معادلات حاکم بر مسئله شامل معادله پیوستگی، معادله دارسی و معادله نفوذ- جابجاگی برای غلظت خواهد بود.

$$\nabla \cdot \mathbf{u} = 0 \quad (1)$$

$$\nabla p = -\frac{\eta}{K} \mathbf{u} \quad (2)$$

$$\frac{\partial c}{\partial t} + \mathbf{u} \cdot \nabla c = \nabla \cdot \mathbf{D} \nabla c \quad (3)$$

^۱ Hele-Shaw cell

همسانگرد خواهد بود. قابل ذکر است در صورت برابر بودن a_L و a_T تansور پراکندگی با وجود همسانگرد بودن ثابت نخواهد بود و با نرم بردار سرعت به صورت خطی تعییر می‌نماید.

جهت بی بعد سازی معادلات حاکم، از U , D_{\square}/U^2 به ترتیب برای بی بعد سازی سرعت، طول و زمان استفاده خواهیم نمود که در آنها D_{\square} برابر $D_0 + a_L U$ خواهد بود. لرجت به وسیله لرجت سیال جابجا کننده ($\tilde{\eta}_1$), فشار توسط $K/D_{\square}\tilde{\eta}_1$ و غلظت بواسیله غلظت سیال جابجا کننده ($\tilde{\eta}_2$), بی بعد خواهد شد. همچنین از یک سیستم لگاریتمی برای بیان معادلات استفاده خواهیم نمود. بدین صورت که فرض می‌کنیم به جای آنکه سیال تزریق شود، کل سیستم با سرعت U حرکت می‌نماید.

صورت بی بعد معادلات به صورت زیر خواهد بود:

$$\nabla \cdot \mathbf{u}^* = 0 \quad (14)$$

$$(1 + De \frac{\partial}{\partial t^*}) \nabla p^* = -\eta^* (1 + De(1-\beta) \frac{\partial}{\partial t^*}) (\mathbf{u}^* + \mathbf{i}) \quad (15)$$

$$\begin{aligned} \frac{\partial c^*}{\partial t^*} + u^* \frac{\partial c^*}{\partial x^*} + v^* \frac{\partial c^*}{\partial y^*} &= \left(\frac{\partial^2 c^*}{\partial x^* \partial x^*} + \frac{\partial^2 c^*}{\partial y^* \partial y^*} \right) + \\ L \frac{\partial}{\partial x^*} \left[\frac{\left(\alpha \sqrt{(1+u^*)^2 + v^* 2} - 1 \right) \frac{\partial c^*}{\partial x^*} +}{\sqrt{(1+u^*)^2 + v^* 2}} \right. &\left. \left((1-\alpha) \left((1+u^*)^2 \frac{\partial c^*}{\partial x^*} + (1+u^*) v^* \frac{\partial c^*}{\partial y^*} \right) \right) \right] \quad (16) \\ + L \frac{\partial}{\partial y^*} \left[\frac{\left(\alpha \sqrt{(1+u^*)^2 + v^* 2} - 1 \right) \frac{\partial c^*}{\partial y^*} +}{\sqrt{(1+u^*)^2 + v^* 2}} \right. &\left. \left((1-\alpha) \left((1+u^*) v^* \frac{\partial c^*}{\partial x^*} + v^* 2 \frac{\partial c^*}{\partial y^*} \right) \right) \right] \end{aligned}$$

در معادله (۱۵)، $De = \lambda U^2 / D_{\square}$ عدد دبورا و نشان‌دهنده خاصیت الاستیک سیال ویسکوالاستیک خواهد بود. همچنین در معادله (۱۶)،

α نسبت پراکندگی ($\alpha = a_T / a_L$) است و L نشان دهنده شدت پراکندگی طولی می‌باشد و به صورت زیر تعییر می‌شود:

$$L = \frac{a_L U}{D_0 + a_L U} \quad (17)$$

همچنین صورت بی بعد شرایط مرزی و اولیه مسئله عبارتند از:

$$\begin{aligned} u^* \left(x^* = -t^*, y^*, t^* \right) &= 1, \quad v^* \left(x^* = -t^*, y^*, t^* \right) = 0, \\ c^* \left(x^* = -t^*, y^*, t^* \right) &= 1 \end{aligned} \quad (18)$$

$$\begin{aligned} u^* \left(x^* = Pe - t^*, y^*, t^* \right) &= 1, \quad v^* \left(x^* = Pe - t^*, y^*, t^* \right) = 0, \\ c^* \left(x^* = Pe - t^*, y^*, t^* \right) &= 0 \end{aligned} \quad (19)$$

$$(u^*, c^*) \left(x^*, y^* = 0, t^* \right) = (u^*, c^*) \left(x^*, y^* = Pe / A, t^* \right) \quad (20)$$

در معادلات بالا، $Pe = LU / D_{\square}$. عدد پکلت است که در زمینه

نفوذ یا انتقال جرم مورد بحث قرار می‌گیرد و $A = L / W$ نسبت طول به عرض محیط مورد مطالعه است. در ادامه جهت سهولت کار،

بالا نویس ستاره از پارامترهای بی بعد حذف خواهد شد.

جهت تشریح کامل مسئله باید تغییرات لرجت، عدد دبورا و پارامتر β با غلظت مشخص شود. برای این منظور از رابطه نمائی پیشنهاد شده توسط زیرمن و هومسی [۳] استفاده خواهیم نمود.

در این معادلات p بردار سرعت، \mathbf{f} فشار، η لرجت جریان، K نفوذپذیری محیط، c غلظت و \mathbf{D} تansور پراکندگی محیط است.

از آنجاییکه در این مطالعه سیال جابجا کننده سیال ویسکوالاستیک در نظر گرفته شده است. بنابراین معادله (۲) نیاز به اصلاح دارد. برای توصیف رابطه لشن و نرخ برش در سیال ویسکوالاستیک معادلات ساختاری متعددی پیشنهاد شده است. معادله الدروید- بی یکی از این معادلات ساختاریست که از تطابق مناسی با محلول‌های غیرنیوتی رقیق یا در اصطلاح سیال ویسکوالاستیک باگر برخوردار است. معادله ساختاری اولدروید- بی به صورت زیر می‌باشد:

$$\tilde{\tau} + \lambda \tilde{\tau}_{(1)} = \eta \left(\tilde{\gamma}_{(1)} + \theta \tilde{\gamma}_{(2)} \right) \quad (4)$$

در معادله بالا، $\tilde{\tau}$ تansور لشن و $\tilde{\eta}$ مشتقهای فوق همرفتی تansور لشن می‌باشد و به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$\tilde{\tau}_{(1)} = \frac{D \tilde{\tau}}{Dt} - \left\{ (\nabla \mathbf{u})^T \cdot \tilde{\tau} + \tilde{\tau} \cdot (\nabla \mathbf{u}) \right\} \quad (5)$$

همچنین $\tilde{\eta}_{(1)}$ و $\tilde{\eta}_{(2)}$ مشتقهای فوق همرفتی تansور نرخ برش

می‌باشند:

$$\tilde{\eta}_{(1)} = (\nabla \mathbf{u}) + (\nabla \mathbf{u})^T \quad (6)$$

$$\tilde{\eta}_{(2)} = \frac{D \tilde{\eta}_{(1)}}{Dt} - \left\{ (\nabla \mathbf{u})^T \cdot \tilde{\eta}_{(1)} + \tilde{\eta}_{(1)} \cdot (\nabla \mathbf{u}) \right\} \quad (7)$$

در معادله (۴)، η لرجت کل سیال ویسکوالاستیک است که به صورت مجموع لرجت‌های بخش پلیمری (η_p) و بخش حلal (η_s) آن در نظر گرفته شود. همچنین λ و θ به ترتیب زمان رهایی از لشن و ثابت تاخیر مدل اولدروید- بی می‌باشند. دو ثابت زمانی به وسیله معادله (۸) بهم مرتبط خواهند بود:

$$\theta = (1-\beta)\lambda \quad (8)$$

در معادله بالا، پارامتر β به صورت زیر تعییر خواهد شد:

$$\beta = \frac{\eta_p}{\eta_s + \eta_p} \quad (9)$$

اگر ثابت‌های زمانی برابر صفر در نظر گرفته شود معادله (۴) به مدل سیال نیوتی تبدیل خواهد شد.

با کمک آنالوژی معادله دارسی برای سیال اولدروید- بی به صورت زیر اصلاح می‌شود [۱۶]:

$$(1 + \lambda \frac{\partial}{\partial t}) \nabla p = -\frac{\eta}{K} (1 + \theta \frac{\partial}{\partial t}) \mathbf{u} \quad (10)$$

تansور پراکندگی برای یک محیط به صورت معادله (۱۱) در نظر گرفته خواهد شد [۴]:

$$\mathbf{D} = D_0 \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} D_L & 0 \\ 0 & D_T \end{bmatrix} \quad (11)$$

در این معادله D_0 نشان‌دهنده بخش مولکولی است. همچنین D_L و D_T ضرایب پراکندگی در جهت طولی و عرضی می‌باشند و به صورت زیر تعییر خواهند شد [۴].

$$\begin{aligned} D_L &= a_L \|\mathbf{u}\| \\ D_T &= a_T \|\mathbf{u}\| \end{aligned} \quad (12)$$

a_L و a_T به ترتیب نشان‌دهنده شدت پراکندگی در جهت طولی و عرضی است. با ترکیب معادلات (۱۱) و (۱۲) خواهیم داشت [۴]:

$$\mathbf{D} = (D_0 + a_T \|\mathbf{u}\|) \mathbf{I} + (a_L - a_T) \frac{\mathbf{u} \mathbf{u}^T}{\|\mathbf{u}\|^2} \quad (13)$$

هنگامی که $a_L = a_T$ باشد و یا در غیاب جریان، تansور پراکندگی

$$\begin{aligned} & \eta_0 C + \eta_0 \beta_0 D e_0 U \sigma(t_0) - \\ & \eta_0 U + R' D e_0 C \frac{\partial^2 p_0}{\partial x \partial t} - \eta_0 D e_0 U \sigma(t_0) - \\ & (D e_0 \sigma(t_0) + 1) \frac{d}{dx} \left(\frac{-\eta_0 (1 + (1 - \beta_0) D e_0 \sigma(t_0))}{k^2 (\sigma(t_0) D e_0 + 1)} \right) \left(\frac{dU}{dx} \right) + \quad (36) \\ & \frac{\eta_0 (1 + (1 - \beta_0) D e_0 \sigma(t_0)) d^2 U}{k^2} \frac{d^2 U}{dx^2} = \\ & \left[\sigma(t_0) - \frac{d^2}{dx^2} + (1 - L + \alpha L) k^2 \right] C = \\ & \left(-\frac{\partial c_0}{\partial x} + L \frac{\partial^2 c_0}{\partial x^2} \right) U + L \alpha \frac{\partial U}{\partial x} \frac{\partial c_0}{\partial x} \end{aligned} \quad (37)$$

۲-۲- شبیه‌سازی غیرخطی

به منظور ساده‌شدن حل معادلات حاکم، ابتدا معادلات را به صورت تابع جریان- و رتیستی تبدیل خواهیم نمود. روابط لازم برای این تبدیل به صورت معادلات زیر خواهد بود:

$$u = \frac{\partial \psi}{\partial y}, \quad v = -\frac{\partial \psi}{\partial x} \quad (38)$$

$$\omega = \frac{\partial v}{\partial x} - \frac{\partial u}{\partial y} = -\left(\frac{\partial^2 \psi}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 \psi}{\partial y^2} \right) \quad (39)$$

در این معادلات ψ تابع جریان و ω ، ورتیستی است. به این ترتیب معادله پیوستگی همواره برقرار خواهد بود. معادله نفوذ- جابجایی به شکل معادله (۴۰) تبدیل خواهد شد.

$$\begin{aligned} & \frac{\partial c}{\partial t} + \frac{\partial \psi}{\partial y} \frac{\partial c}{\partial x} - \frac{\partial \psi}{\partial x} \frac{\partial c}{\partial y} = \\ & \left(\frac{\partial^2 c}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 c}{\partial y^2} \right) + \\ & L \frac{\partial}{\partial x} \left[\frac{(1-\alpha)}{\sqrt{\left(1+\frac{\partial \psi}{\partial y}\right)^2 + \left(\frac{\partial \psi}{\partial x}\right)^2}} \left(\frac{(1+\frac{\partial \psi}{\partial y})^2}{\partial x} \frac{\partial c}{\partial x} - \right. \right. \right. \\ & \left. \left. \left. \left(1 + \frac{\partial \psi}{\partial y} \right) \frac{\partial \psi}{\partial x} \frac{\partial c}{\partial y} \right) \right] \\ & + L \frac{\partial}{\partial y} \left[\frac{(1-\alpha)}{\sqrt{\left(1+\frac{\partial \psi}{\partial y}\right)^2 + \left(\frac{\partial \psi}{\partial x}\right)^2}} \left(\frac{-(1+\frac{\partial \psi}{\partial y})}{\partial y} \frac{\partial \psi}{\partial x} \frac{\partial c}{\partial x} + \right. \right. \right. \\ & \left. \left. \left. \left(\frac{\partial \psi}{\partial x} \right)^2 \frac{\partial c}{\partial y} \right) \right] \end{aligned} \quad (40)$$

همچنین معادله حاصل از کرل معادله (۱۵) به شکل زیر خواهد بود:

$$\begin{aligned} & \omega + D e (1 - \beta) \frac{\partial \omega}{\partial t} = -\frac{R'}{\eta} \frac{\partial c}{\partial y} D e \frac{\partial^2 p}{\partial x \partial t} + \frac{R'}{\eta} \frac{\partial c}{\partial x} D e \frac{\partial^2 p}{\partial y \partial t} - \\ & R \left(\frac{\partial c}{\partial y} \left(1 + \frac{\partial \psi}{\partial y} \right) - \frac{\partial c}{\partial x} \frac{\partial \psi}{\partial x} \right) + \\ & \frac{\partial^2 \psi}{\partial t \partial y} D e \frac{\partial c}{\partial y} (-R + R') (1 - \beta) + R'' \beta + \\ & \frac{\partial^2 \psi}{\partial t \partial x} D e \frac{\partial c}{\partial x} (-R + R') (1 - \beta) + R'' \beta \end{aligned} \quad (41)$$

در این مطالعه به منظور شبیه‌سازی غیرخطی معادلات حاکم از روش طیفی و تبدیلات هارتلی بهره خواهیم برداشت. مزیت این روش نسبت

$$\eta = \exp(R(1 - c)) \quad (21)$$

$$\frac{De}{De_1} = \exp(R'(1 - c)) \quad (22)$$

$$\frac{\beta}{\beta_1} = \exp(R''(1 - c)) \quad (23)$$

در معادلات بالا، $R = \ln(\eta_2 / \eta_1)$ ، $R' = \ln(\beta_2 / \beta_1)$ خواهند بود. قابل ذکر است در سرتاسر این مطالعه زیر نویس‌های (۱) و (۲) به ترتیب نشان‌دهنده سیال جابجا کننده و جابجا شونده می‌باشند. در مورد سیال نیوتونی پارامترهای De و β بسیار بسیار کوچک فرض شده است.

۲- آنالیز پایداری خطی

در آغاز به منظور بررسی تاثیر ناهمسنگردی، مسئله را مورد آنالیز پایداری خطی قرار خواهیم داد. بدین صورت که ابتدا یک حل پایه برای معادلات حاکم در نظر گرفته و سپس جمله اختشاشی بسیار کوچکی به آن خواهیم افزود. دستگاه معادلات حاصل به صورت زیر می‌باشد:

$$\begin{aligned} \eta' - \eta_0 \beta_0 D e_0 \frac{\partial u'}{\partial t} + \eta_0 u' + \frac{\partial p'}{\partial x} + \\ D e_0 \frac{\partial^2 p'}{\partial x \partial t} + \end{aligned} \quad (24)$$

$$\begin{aligned} \eta_0 D e_0 \frac{\partial u'}{\partial t} + D e \frac{\partial^2 p_0}{\partial x \partial t} = 0 \\ -\eta_0 \frac{\partial u'}{\partial x} + \eta_0 \beta_0 D e_0 \frac{\partial^2 u'}{\partial t \partial x} - \eta_0 D e_0 \frac{\partial^2 u'}{\partial t \partial x} + \\ \frac{\partial^2 p'}{\partial y^2} + D e_0 \frac{\partial^3 p'}{\partial y^2 \partial t} = 0 \end{aligned} \quad (25)$$

$$\eta' = -R \eta_0 c' \quad (26)$$

$$De' = -R' D e_0 c' \quad (27)$$

$$\begin{aligned} \frac{\partial c'}{\partial t} + u' \frac{\partial c_0}{\partial x} = \left(\frac{\partial^2 c'}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 c'}{\partial y^2} \right) + L u \frac{\partial^2 c_0}{\partial x^2} + L \frac{\partial c_0}{\partial x} \frac{\partial u'}{\partial x} + \\ L(1-\alpha) \frac{\partial v'}{\partial y} \frac{\partial c_0}{\partial x} + L(\alpha-1) \frac{\partial^2 c'}{\partial y^2} \end{aligned} \quad (28)$$

در معادلات بالا، بالانویس پرایم (جز R') نشان‌دهنده پارامتر اختشاشی و زیر نویس صفر نشان‌دهنده حالت پایه می‌باشد. حل پایه به صورت زیر در نظر گرفته می‌شود:

$$u_0 = v_0 = 0 \quad (29)$$

$$\frac{\partial p_0}{\partial x} + D e_0 \frac{\partial^2 p_0}{\partial x \partial t} = -\eta_0 \quad (30)$$

$$c_0 = 0.5 \left[1 - \text{erf} \left(\frac{x}{\sqrt{4t}} \right) \right] \quad (31)$$

$$\eta_0 = e^{R(1-c_0)} \quad (32)$$

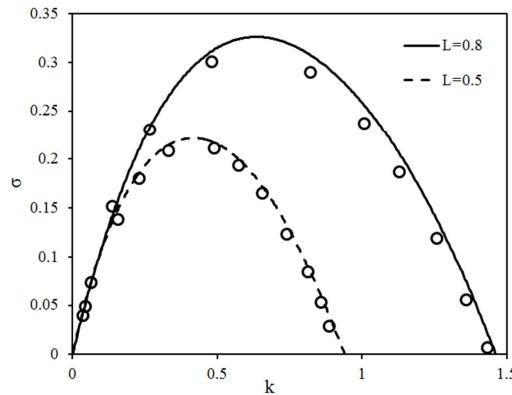
$$De_0 = e^{R'(1-c_0)} \quad (33)$$

$$\beta_0 = e^{R''(1-c_0)} \quad (34)$$

همچنین جملات اختشاشی به صورت زیر بسط داده خواهند شد:
 $(c', u', p') = (C, U, P)(x)e^{\sigma(t_0)t} e^{iky}$

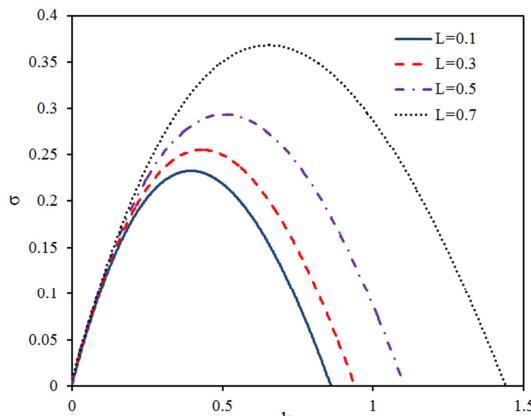
با جاگذاری در معادلات حاکم و ترکیب معادلات، به دستگاه معادله زیر خواهیم رسید:

سرعت بر روی جایجایی ناپایداری انگشتی جریان نیوتونی پرداختند. شکل ۲ نشان دهنده تغییرات نزدیکی رشد ناپایداری در مقابل عدد موج برای دو مقدار متفاوت پارامتر L است. در این شکل نتایج ارائه شده توسط قسمت و عزایز با دایره های توخالی نشان داده شده است.

شکل ۲- مشخصه های ناپایداری برای جایجایی سیالات نیوتونی ($R = 3$) با $t_0 = 0.5$ و $\alpha = 0.1$ ، نتایج ارائه شده توسط قسمت و عزایز [۴] با دایره های توخالی نشان داده شده است.

شکل ۲ تطابق مناسب بین مطالعه حاضر و نتایج منتشر شده توسط قسمت و عزایز [۴] را نشان می دهد. پارامترهای ناپایداری برای مقادیر مختلف پارامتر L برای $De_l = 0.5$ ، $R = 2.5$ ، $\beta_l = 0.1$ ، $\alpha = 0.1$ و $t_0 = 0.1$ در شکل ۳ نمایش داده شده است. همانگونه که ملاحظه می شود با زیاد شدن پارامتر L جریان ناپایدارتر شده و نزدیکی رشد افزایش می یابد.

شکل ۳- مشخصه های ناپایداری در جایجایی سیال نیوتونی توسط سیال ویسکوالاستیک در $t_0 = 0.1$ و $\alpha = 0.1$

شکل ۴ نشان دهنده تأثیر نسبت پراکنندگی (α) در $R = 2.5$ ، $De_l = 0.5$ ، $\beta_l = 0.1$ و $L = 0.5$ بر روی مشخصه های ناپایداریست. می توان ملاحظه نمود با افزایش نسبت پراکنندگی یعنی افزایش شدت پراکنندگی در جهت عرضی به طولی، از شدت ناپایداری کاسته خواهد شد.

به سایر روش های موجود، دقت بالای آن است. همچنین با کمک آن معادلات مشتقه جزئی به معادلات دیفرانسیلی معمولی تبدیل خواهد شد. تبدیل دو بعدی هارتلی برای یکتابع دلخواه به صورت زیر خواهد بود:

$$G(k_x, k_y) = \frac{1}{\sqrt{N_x N_y}} \sum_{i=1}^{N_x} \sum_{j=1}^{N_y} g(x, y) \cos \left(\frac{2\pi x k_x}{N_x} + \frac{2\pi y k_y}{N_y} \right) \quad (42)$$

در این معادله N_x و N_y به ترتیب نشان دهنده تعداد گره های محاسباتی در جهت x و y خواهد بود. همچنین k_x و k_y اعداد موج در جهت x و y است.

برای استفاده از تبدیل هارتلی، نیاز به شرایط مرزی متناوب است. با توجه به شرایط مرزی، تنها شرایط مرزی غلط متناوب نیست. برای رفع این مشکل، منیکام و هومسی [۱۷] پیشنهاد نمودند که غلط را به دو بخش پایه و اغتشاشی تقسیم نماییم:

$$c(x, y, t) = \bar{c}(x, t) + c'(x, y, t) \quad (43)$$

در معادله بالا، c' بخش اغتشاشی غلط و \bar{c} حل معادله یکبعدی نفوذ- جایجایی است و به صورت زیر بیان می شود:

$$\bar{c}(x, t) = \frac{1}{2} (1 - \text{erf}(-\frac{x}{2\sqrt{t}})) \quad (44)$$

بنابراین در روند شبیه سازی، به جای غلط کل، فقط بخش اغتشاشی غلط را محاسبه می نماییم. همچنین شرایط اولیه غلط به صورت زیر بیان می شود:

$$c_0(x, y, t = t_0) = \frac{1 - \text{erf}\left(\frac{x}{\sqrt{4t}}\right)}{2} + \delta \cdot \text{rand}(y) \cdot \exp\left(-\frac{x^2}{\sigma^2}\right) \quad (45)$$

در این معادله δ ، تعیین کننده شدت مقادیر تصادفی است که عموماً از مراتب ۱/۰ انتخاب می شود. σ پارامتری است که شدت نفوذ پراکنندگی ها از مرز جلویی را نشان می دهد و $\delta \cdot \text{rand}(y)$ مجموعه ای از اعداد تصادفیست که بین ۱-۱-۱ انتخاب می شود. پیشرفت زمانی در مسئله با استفاده از روش حدس- اصلاح آدامز- بشفورس^۱ صورت می گیرد.

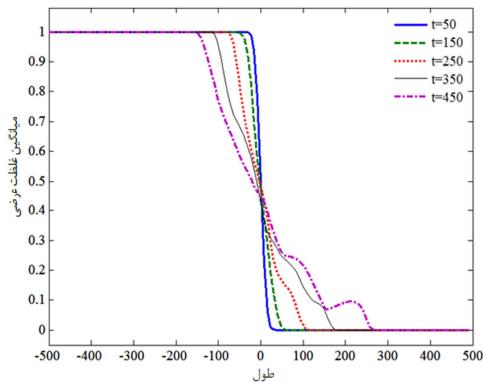
۳- نتایج

۱-۳- آنالیز پایداری خطی

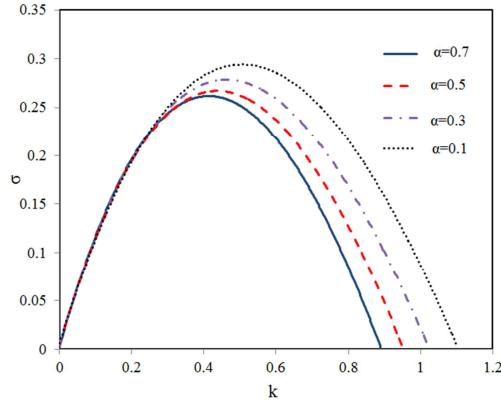
در ادامه به منظور تعیین اثر پارامترهای مهم بر روی ناپایداری انگشتی، نتایج حاصل از تحلیل پایداری خطی ارائه خواهد شد. از روش شوتینگ مراتبه ^۶ به منظور حل نمودن دستگاه معادلات مقادیر ویژه (۳۶-۳۷) استفاده شده است. دامنه محاسباتی به اندازه کافی بزرگ در نظر گرفته شده تا تمام مقادیر ویژه را پوشش دهد و سپس بزرگترین مقدار ویژه گزارش شده است. به منظور اعتبارسنجی نتایج ارائه شده، ابتدا به مقایسه نتایج حاصل از این تحقیق و نتایج ارائه شده توسط قسمت و عزایز [۴] آخوهایم پرداخت. همانگونه که پیشتر اشاره شد، قسمت و عزایز به بررسی تأثیر ناهمسانگردی پراکنندگی وابسته به

¹Adams-Basforth predictor-corrector method

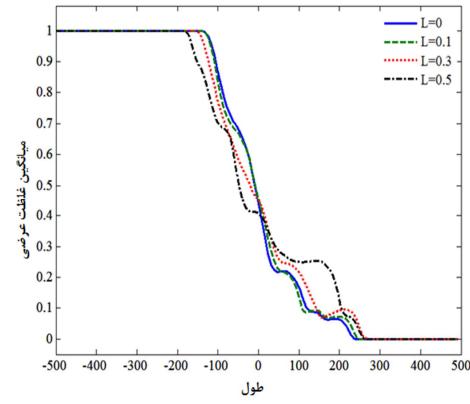
²The sixth order shooting method

شکل ۵- منحنی میانگین غلظت عرضی در $\alpha = 0.1$ و $L = 0.3$

شکل ۶- مشخصه های ناپایداری در جابجایی سیال نیوتونی توسط سیال ویسکوالاستیک در $t_0 = 0.1$ و $L = 0.5$

شکل ۷- منحنی میانگین غلظت عرضی در $\alpha = 0.1$ و $t = 450$ برای $L = 0, 0.1, 0.3, 0.5$

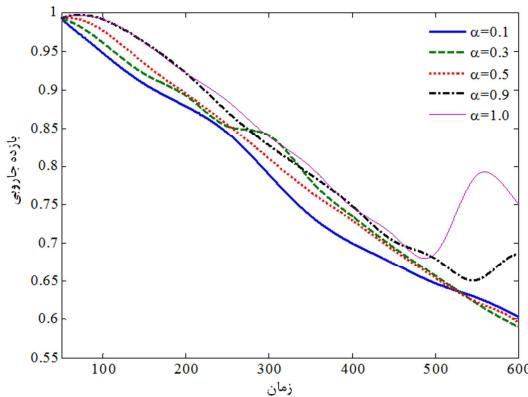
از جمله پارامترهای مهم در سنجش شدت ناپایداری انگشتی محاسبه طول اختلاط دو سیال است. در واقع طول اختلاط نشان‌دهنده میزان پیشروی سیال با لرجه کمتر به درون سیال با لرجه بیشتر می‌باشد. در مطالعه حاضر از روش ارائه شده توسط زیرمنم و هوموسی [۳] برای محاسبه طول اختلاط استفاده شده است. در این روش فاصله‌ای که در آن غلظت میانگین عرضی از مقدار $99/100$ تا $1/100$ تغییر می‌کند به عنوان طول اختلاط در نظر گرفته می‌شود. طول اختلاط برای مقادیر مختلف α و $L = 0.5$ در شکل ۷ نمایش داده است. همانگونه که مشاهده می‌شود با افزایش پارامتر α یعنی نسبت پراکندگی در جهت عرضی به طولی، طول اختلاط کاهش خواهد یافت. در واقع پراکندگی عرضی به یکنواخت شدن جبهه غلظت کمک خواهد نمود و از شدت ناپایداری انگشتی می‌کاهد. شکل ۸ نشان‌دهنده تغییرات طول اختلاط با زمان و برای مقادیر مختلف پارامتر L است. با افزایش پارامتر L و در نتیجه افزایش شدت پراکندگی در جهت حریان، طول اختلاط افزایش خواهد یافت و ناپایداری شدت می‌گیرد. همانگونه که ملاحظه می‌شود افزایش این پارامتر بر شدت اعوجاج منحنی می‌افزاید. نتیجه می‌توان نتیجه گرفت که این پارامتر ناپایداری را شدت خواهد بخشید.

۲-۳- شبیه‌سازی غیر خطی

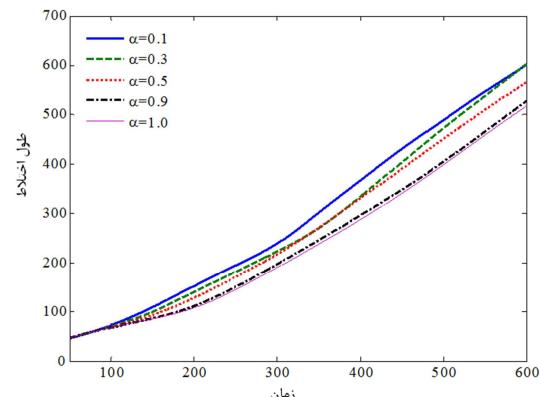
در این بخش به شبیه‌سازی غیرخطی ناپایداری انگشتی در جابجایی سیال نیوتونی به وسیله سیال ویسکوالاستیک در محیط با پراکندگی ناهمسانگرد می‌پردازیم. موارد مورد مطالعه شامل کانتورهای غلظت، منحنی‌های میانگین غلظت عرضی، طول اختلاط و بارده، $R = 2.5$ ، $Pe = 1000$ ، $\beta_1 = 0.1$ ، $De_1 = 0.5$ در نظر گرفته شده است مگر در مواردی که خلاف آن ذکر شود.

• میانگین غلظت عرضی و طول اختلاط:

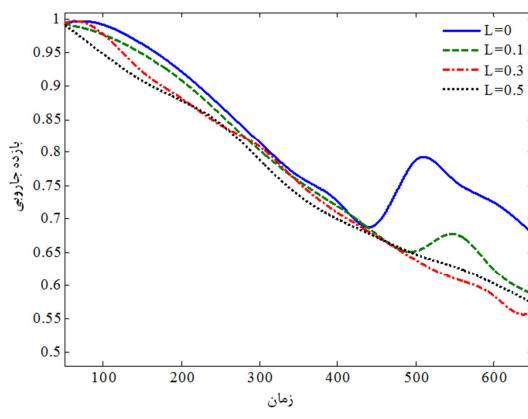
منحنی‌های نشان‌دهنده غلظت عرضی از جمله ابزارهای متداول چهارت برسی ناپایداری انگشتی است. شکل ۵ منحنی میانگین غلظت عرضی در جابجایی سیال نیوتونی توسط سیال ویسکوالاستیک را در $L = 0.3$ و $\alpha = 0.1$ نشان می‌دهد. همانگونه که ملاحظه می‌شود در زمان‌های آغازی ناپایداری، منحنی به صورت تابع پله‌ای است. با گذشت زمان و شکل‌گیری انگشتی‌ها، پستی و بلندی‌های در منحنی ظاهر خواهد شد. در ناپایداری انگشتی، نرخ رشد و گسترش انگشتی‌ها متناسب با این پستی‌ها و بلندی‌ها است، به صورتی که هر چه موج‌های موجود در منحنی‌ها بیشتر باشند، شدت ناپایداری نیز بیشتر خواهد بود. منحنی‌های میانگین غلظت عرضی برای مقادیر مختلف L در $\alpha = 0.1$ و $t = 450$ در شکل ۶ نمایش داده شده است. همانگونه که ملاحظه می‌شود افزایش این پارامتر بر شدت اعوجاج منحنی می‌افزاید. در نتیجه می‌توان نتیجه گرفت که این پارامتر ناپایداری را شدت خواهد بخشید.

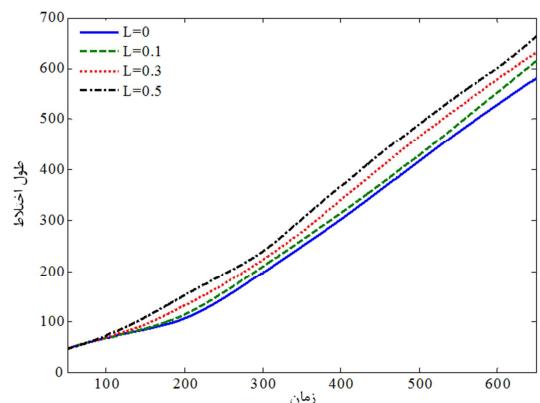
شکل ۶- منحنی بازده جاروبی در $L = 0.5$

شکل ۷- منحنی طول اختلاط در $L = 0.5$

شکل ۱۰- منحنی بازده جاروبی در $\alpha = 0.1$

شکل ۸- منحنی طول اختلاط در $\alpha = 0.1$

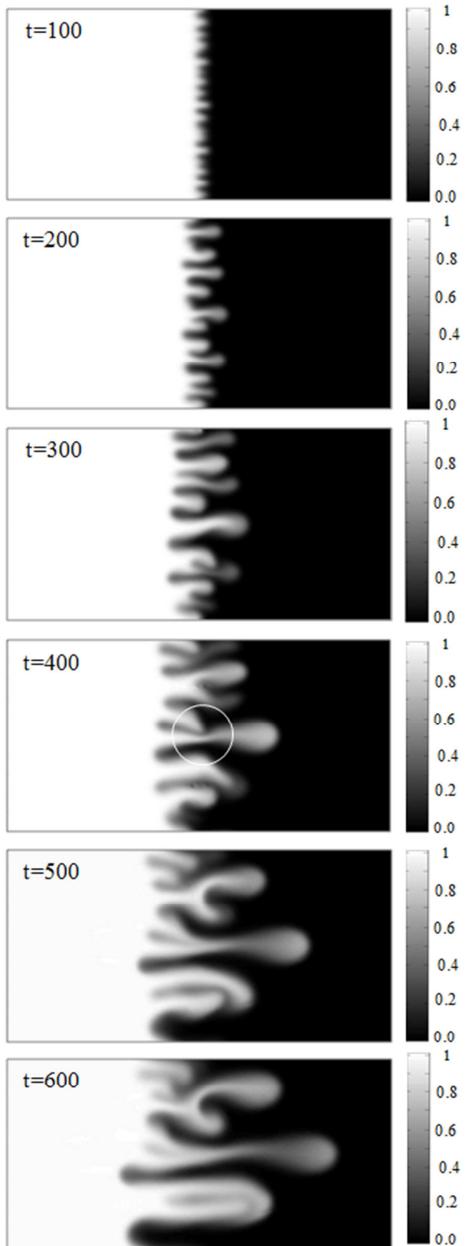
• کانتورهای غلظت:

شکل ۱۱ و ۱۲ به ترتیب نشان دهنده کانتورهای غلظت برای جابجایی سیال نیوتونی توسط سیال ویسکوالاستیک برای دو مقدار $\alpha = 0.1$ و $\alpha = 0.5$ در $L = 0.5$ می‌باشد. ناپایداری انگشتی با اعمال یک اغتشاش تصادفی در سطح تماس دو سیال آغاز می‌گردد و با گذشت زمان، انگشتی‌ها رشد کرده و در سیال با لزجت بیشتر نفوذ می‌کنند. در فریم‌های ابتدایی تعداد انگشتی‌ها زیاد و البته پسیار باریک و ریز هستند. با گذشت زمان، به دلیل مکانیزم‌های مختلف تعامل انگشتی‌ها، از تعداد انگشتی‌ها کاسته شده و در عوض شاهد انگشتی‌های بزرگ و پهن‌تری هستیم. یکی از مکانیزم‌های که در شکل ۱۱ و ۱۲ مکرراً مشاهده می‌شود مکانیزم بهمپیوستگی انگشتی‌هاست. در این مکانیزم نوک یک انگشتی به سمت انگشتی مجاورش خم می‌شود و به تدریج در بدنه آن ادغام خواهد شد. نمونه‌ای از این مکانیزم در زمان $t = 400$ با دایره سفید نشان داده شده است. همانگونه که ملاحظه می‌شود این دو انگشتی در فریم‌های بعدی به ترتیج به یک انگشتی پهن‌تر تبدیل خواهند شد. همچنین این فرایند ادغام موجب می‌شود که دنباله‌ای از سیال با لزجت بالا در انگشتی حاصل محبوس شود که به تدریج در آن مخلوط شده و از بین می‌رود. نمونه‌ای از این دنباله محبوس در شکل ۱۱ و در زمان $t = 500$ با دایره خاکستری نشان داده شده است. با مقایسه دو شکل مشاهده می‌شود که در $\alpha = 0.1$ ساختار انگشتی‌ها پیچیده‌تر و شاهد انگشتی‌های باریک‌تر و بلندتری نسبت به

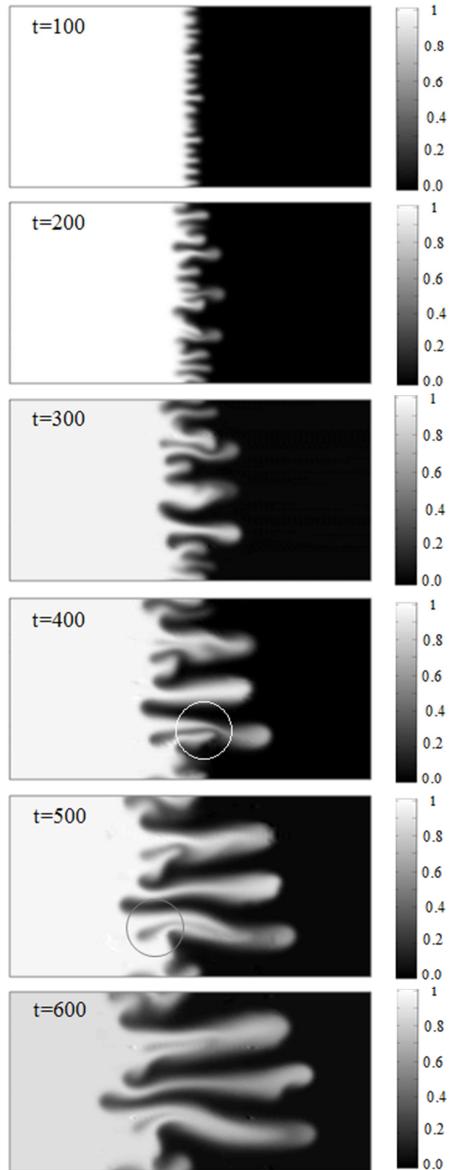
• بازده جاروبی:

بازده جاروبی نشان‌دهنده حجم سیال جابجا شده به حجم کل سیال موجود در یک محیط متخلخل است. برای محاسبه این پارامتر از روش ارائه شده توسط قسمت و عزایز [۴] بهره خواهیم برداشت. بدین ترتیب که تعداد گره‌های با غلظت نیم و بالاتر را بر تعداد کل گره‌های موجود در منطقه محاسباتی تقسیم می‌نماییم. تغییرات بازده جاروبی نسبت به زمان برای مقادیر مختلف α و L به ترتیب در شکل‌های ۹ و ۱۰ انشان داده شده است. همانگونه که انتظار می‌برویم افزایش α و کاهش L بازده جاروبی را بهبود می‌بخشد. همچنین در آغاز این پارامتر نزدیک ۱ است و با گذشت زمان و رشد انگشتی‌ها از مقدار آن کاسته خواهد شد.

$\alpha = 0.5$ هستیم. در واقع با زیادتر شدن شدت پراکندگی عرضی، انگشتی‌ها پهنتر و کوتاهتر خواهند شد و از شدت ناپایداری کاسته می‌شود.

شکل ۱۲- کانتورهای غلظت برای $\alpha = 0.5$ و $L = 0.5$

شکل ۱۱- کانتورهای غلظت برای $\alpha = 0.1$ و $L = 0.5$

۴- نتیجه‌گیری

در این مطالعه با کمک آنالیز پایداری خطی و شبیه‌سازی غیرخطی به بررسی ناپایداری انگشتی در جابجایی سیال نیوتونی به وسیله سیال ویسکوالاستیک پرداخته شده و تاثیر ناهمسنگردی تانسور پراکندگی محیط بر روی این ناپایداری مورد مطالعه قرار گرفته است. تانسور پراکندگی محیط وابسته به سرعت در نظر گرفته شده و برای شبیه‌سازی سیال ویسکوالاستیک از معادله ساختاری اولدروبید-بی استفاده شد. همچنین محیط متخلخل به وسیله‌ی سلول هل-شاو شبیه‌سازی شده است. نتایج نشان می‌دهند که ناهمسنگردی تانسور

- [11] نوروزی م. و شوقی م.، شبیه سازی غیرخطی ناپایداری انگشتی لرج سیال غیرنیوتی در محیط متخالخل ناهمسانگرد. مجله مهندسی مکانیک مدرس، ۱۵.د، ش. ۷، ص. ۴۲۵-۴۱۵. ۱۳۹۴.
- [12] Shoghi M. R. and Norouzi M., Linear stability analysis and nonlinear simulation of non-Newtonian viscous fingering instability in heterogeneous porous media. *Rheologica Acta*, Vol. 54, No.11, pp. 973-991, 2015.
- [13] Mora S. and Manna M., From viscous fingering to elastic instabilities. *Journal of Non-Newtonian Fluid Mechanics*, Vol. 173, No.1, pp. 30-39, 2012.
- [14] کیهانی م. ح.، شکری ح و نوروزی م.، شبیه سازی غیرخطی ناپایداری انگشتی سیال ویسکوالاستیک. مجله مهندسی مکانیک مدرس، ۱۶.د، ش. ۸، ص. ۴۷-۵۴. ۱۳۹۵.
- [15] Shokri H., Kayhani M. H. and Norouzi M., Nonlinear simulation and linear stability analysis of viscous fingering instability of viscoelastic liquids. *Physics of Fluids*, Vol. 29, No.1, pp. 033101:1-12, 2017.
- [16] Zhang Z., Fu C. and Tan W., Linear and nonlinear stability analyses of thermal convection for Oldroyd-B fluids in porous media heated from below. *Physics of Fluids*, Vol. 20, No.1, pp. 084103, 2008.
- Manickam O. and Homsy G., Stability of miscible displacements in porous media with nonmonotonic viscosity profiles. *Physics of Fluids A: Fluid Dynamics*, Vol. 5, No.1, pp. 1356-1367, 1993.

پراکندگی تاثیر قابل ملاحظه‌ای بر ناپایداری انگشتی خواهد داشت. از بررسی تحلیل خطی می‌توان نتیجه گرفت که هر چه نسبت پراکندگی عرضی به طولی (α) افزایش و شدت پراکندگی در جهت جریان (L) کاهش یابد، نرخ رشد ناپایداری کاهش خواهد یافت و در واقع جریان پایدارتر خواهد شد. در شبیه سازی غیرخطی با کمک روش طیفی و تبدیلات هارتلی به بررسی تاثیر ناهمسانگردی پراکندگی بر عوامل مشخص کننده ناپایداری مانند منحنی‌های میانگین غلظت عرضی، طول اختلاط، بازده جاروبی و کانتورهای غلظت پرداخته شده است. بوسیله‌ی کانتورهای غلظت، می‌توان روند رشد انگشتی‌ها و مکانیزم‌های مختلف تعامل انگشتی‌ها را مشاهده نمود. همچنین، نتایج همانگونه که انتظار می‌رفت نشان‌دهنده افزایش طول اختلاط و کاهش بازده جاروبی با افزایش پارامتر L و کاهش نسبت پراکندگی عرضی به طولی (α) است. در واقع پراکندگی عرضی محیط از عوامل کنترل کننده ناپایداری و کاهش شدت آن است. در مقابل پراکندگی در جهت جریان، موجب شدت گرفتن ناپایدارتری جریان خواهد شد.

هرچند در مطالعات پیشین کم و بیش به بررسی تاثیر ناهمسانگردی محیط بر روی ناپایداری انگشتی پرداخته شده است اما براساس بررسی‌های صورت گرفته این مطالعه نخستین تلاش در زمینه شبیه سازی ناپایداری انگشتی در حضور سیال ویسکوالاستیک و در محیط ناهمسانگرد می‌باشد.

- مراجع

- Hill S., Channelling in packed columns, Chemical Engineering Science. *Chemical Engineering Science*, Vol. 1, No.6, pp. 247-253, 1952.
- Tan C. and Homsy G., Simulation of nonlinear viscous fingering in miscible displacement. *Physics of fluids*, Vol. 31, No.6, pp. 1330-1338, 1988.
- Zimmerman B. and Homsy G., Nonlinear viscous fingering in miscible displacement with anisotropic dispersion. *Physics of Fluids A: Fluid Dynamics*, Vol. 3, No.8, pp. 1859-1872, 1991.
- Ghesmat K. and Azaiez J., Viscous fingering instability in porous media: effect of anisotropic velocity-dependent dispersion tensor. *Transport in Porous Media*, Vol. 73, No.3, pp. 297-318, 2008.
- Norouzi M. and Shoghi M., A numerical study on miscible viscous fingering instability in anisotropic porous media. *Physics of Fluids*, Vol. 26, No.8, pp. 084102, 2014.
- Nittmann J., Daccord G. and Stanley H. E., Fractal growth of viscous fingers: quantitative characterization of a fluid instability phenomenon. *Nature*, Vol. 314, No.6007, pp. 141-144, 1985.
- Singh B. K. and Azaiez J., Numerical simulation of viscous fingering of shear - thinning fluids. *The Canadian Journal of Chemical Engineering*, Vol. 79, No.6, pp. 961-967, 2001.
- Azaiez J. and Singh B. K., Stability of miscible displacements of shear thinning fluids in a Hele-Shaw cell. *Physics of Fluids*, Vol. 14, No.5, pp. 1557-1571, 2002.
- Li H., Maini B. and Azaiez J., Experimental and Numerical Analysis of the Viscous Fingering Instability of Shear - Thinning Fluids. *The Canadian Journal of Chemical Engineering*, Vol. 84, No.1, pp. 52-62, 2006.
- Kim M. C. and Choi C. K., Linear analysis on the stability of miscible dispersion of shear-thinning fluids in porous media. *Journal of Non-Newtonian Fluid Mechanics*, Vol. 166, No.21, pp. 1211-1220, 2011.